

רק זהירות שזה לא יאכל את העור.
אבל עכשיו מגיעה עצה עוד יותר מענינת.
לבעלי נפש יפה בלבד (כלומר: ההיפך
מאיסטניסים).
וכך ממשיך רבי אברהם את עדותו:

דאמת שאמי ע"ה אמרה לי, שהעצה הזו
טובה היא להשרות את הרגליים במי
רגליים... כי יש להם חומצה מבטית וכו'...
אבל מכיון שלא כל אחד מסוגל לעשות
עצה זו, היא היתה נותנת את עצת
האקונומיקה.
לכן העצה האלטרנטיבית היא להשרות את
הרגל באקונומיקה. בשלב ראשון 10%
אקונומיקה ו-90% מים וכך בהדרגה
(שלושה ארבעה ימים לכל דרגה) עד למינון
50%-50%.
הרעיון בהדרגה הזאת הוא, כדי למנוע את
השרת העור ולהרגיל את הרגל.

אני יודע על סגולת מ"ר לכמה דברים.
כתבתי בעבר שלכוויות שטחיות במטבח, יש
להניח עליהן סמרטוט טבול במ"ר. זה מרגיע
מידית (להסתיר מהילד במה משתמשים...)
ככל שזכור לי מהעבר, גם לגבי שיתוק בעצב
הפנים זאת העצה, אלא ששם אני לא לוקח
אחריות, כי עבר הרבה מאד זמן ואני מקווה
שאני כותב נכון.

— איך אמא ע"ה הגיעה לעמק הרפואה
היא היתה אשה שהרבתה להטיב עם
הזולת, עד כדי מסירות נפש, ואכן זכתה
להציל רבים מרדת שחת ברוחניות ובגשמיות.
נקטפה לצערנו במיט"ב שנותיה, מלאות תורה,
צדקה וחסד.
את לימודי הרפואה האלטרנטיבית החלה,
כאשר זקני, הגה"צ רבי שמעלקא פינטער
זצ"ל, אבד"ק ביקאווסק, אבי החינוך התורני
בלונדון, שכב על ערש דווי, ולרפואה לא היה
מה להציע לו, ע"מ להאריך את ימיו.
זה תיסכל אותה מאוד. היא אמרה אז,
שהיא לוקחת על עצמה כמשימת חיים, לנסות
ולעזור לאנשים, גם במצב סופני.
פעם שאלתי אותה: "אבל אמא, בסוף זה
הרי מחזיק מעמד רק 'זמן' ואז ענתה לי
במתק לשון: "אולי זה לא מועיל לאריכות
ימים, אבל לאריכות חיים' לבן אדם שמוטל
מיואש על ערש דווי, זה בודאי מועיל".

יהיו דברים אלו לעילוי נשמתם. הן של
הרבנית ע"ה והן של הפרופ', שבנה מעיד
שאמו צייתה אותו להחזיק את יום היא"צ
שלו.

לגבי העצה עם המ"ר, הוא יודע שהיא
המליצה למספר מטופלים לעשות את זה,
ועשו זאת ועלתה בידם.

לגבי אנשים שלא היו מסוגלים לשמוע על
רעיונות מהפכניים (לא אקונומיקה ולא מ"ר),
היתה ממליצה על שתי משחות, אחת בבוקר
ואחת בערב, שיוצרו בשעתו ע"י בית מרקחת
'ראשונים פארם' (כך כמדומה לו) וזה עבד
כך: משחה אחת 'הרסה' את הציפורן ומשחה
שניה בנתה את החדשה. מנסיון — זה עבד
מצוין.

[על הדבר האחרון אין לנו יותר פרטים
בשלב זה.]